

ת"פ 29487/12/12 - פקיד שומה חקירות מרכז נגד א.ה.פ. מוצרי בריאות בע"מ, יורם קטן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29487-12-12 פקיד שומה חקירות מרכז נ'
א.ה.פ. מוצרי בריאות בע"מ ואח'

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: פקיד שומה חקירות מרכז

נגד
1. א.ה.פ. מוצרי בריאות בע"מ
2. יורם קטן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איילה אלדר

ב"כ הנאשם עו"ד גלית שאקי

הנאשם בעצמו

גזר דין

נאשמת 1 הורשעה בשלוש עבירות של אי הגשת דין וחשבון על פי סעיף 216(4?) לפקודת מס הכנסה.

נאשם 2 הורשע בחמש עבירות של אי הגשת דין וחשבון על פי סעיף חוק זה.

נאשמת 1 היא חברה פרטית אשר הוקמה בשנת 2000 ועיקר עיסוקה בתחום שיווק מוצרי בריאות.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היה הנאשם 2 מנהלה הפעיל של נאשמת 1.

הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"חות על הכנסותיה של הנאשמת לשנות המס 2006-2008.

הנאשם 2 לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיו לשנות המס 2007-2008.

ב"כ המאשימה הפנתה לאינטרס הציבורי המחייב כי דו"חות יוגשו במועד על מנת שניתן יהיה לגבות את המס במועד.

היא ציינה כי בתיק זה הוסרו המחדלים, אולם הדו"חות הוגשו באיחור רב, כך דו"ח לשנת 2006 הוגש באיחור של כשבע שנים, הדו"ח לשנת 2007 הוגש באיחור של כשש שנים ודו"ח לשנת 2008 הוגש באיחור של כחמש שנים. הדו"ח האישי של נאשם 2 הוגש באיחור של כחמש שנים.

ב"כ המאשימה ציינה כי המועד להגשת הדו"חות נקבע לא באופן שרירותי אלא על מנת לאפשר לפקיד השומה לבדוק את כל הנתונים בזמן אמת והגשת הדו"חות באיחור יוצרת קושי.

ב"כ המאשימה ציינה כי לאור מדיניות הענישה הנוהגת בתיקים בהם הוסרו המחדלים, תעתור להטלת עונש שהוא ברף העליון של מתחם הענישה, כיוון משדובר בחמש עבירות ובהסרת המחדל באיחור ניכר.

המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר מותנה על הנאשם שיעמוד על תקופה של 8-12 חודשים וקנס כספי שמתחמו ינוע בין הקנס המינהלי, דהיינו 8500 ₪ לכל עבירה לבין 29,200 ₪ וכן התחייבות.

ב"כ הנאשם עתרה לאי הרשעתו של הנאשם. לטעמה עומד מקרה זה במבחנים אשר נקבעו בפסיקה באשר להימנעות מהרשעה.

ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר במעשים שאינם מצויים ברף הגבוה. מדובר בנאשם שהסיר את המחדלים ואף אושרה לו המרת המחדל, אך בשל קשיים כלכליים לא עמד בכך. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, שיתף פעולה בחקירה וגם בכך יש לראות נטילת אחריות וחרטה. יש בהרשעה, כך טענה, כדי לפגוע בתעסוקתו של הנאשם, כיוון שהוא עובד בחברה העובדת עם משרד הביטחון וקיים חשש שהרשעה תמנע הגשת מועמדות במסגרת מכרזים.

ב"כ הנאשם תמכה את עתירתה זו באסופת פסיקה אשר הציגה לבית המשפט.

עוד תארה ב"כ הנאשם את נסיבותיו האישיות של נאשם זה שהינו בן 54, פרוד ואב לשלושה ילדים. מצבו הכלכלי קשה מאוד וחובותיו בהוצאה לפועל מגיעים כדי 9 מיליון ₪. נערך כינוס נכסים בעניינו ואף בצו התשלומים שנקבע לא יכול היה לעמוד. כיום מתגורר אצל אביו, כיוון שאינו יכול לשכור דירה. בכ" הנאשם הוסיפה כי הנאשם סובל אף ממצב נפשי קשה ומטופל בטיפול תרופתי. בנו אף הוא מצוי במצב נפשי קשה, כפי שהציגה במסמכים לעיון ביהמ"ש. רעיותו בנפרד עברה ניתוחים קשים בשל מחלה קשה מאוד בה לקתה ולמעשה כל עולמה של משפחה זו קרס.

עם תום הדיון ביקשה ב"כ הנאשם להשלים טיעוניה במסמכים באשר לנזק שייגרם לנאשם בשל הרשעה ואף ב"כ המאשימה ביקשה להשלים טיעוניה בסוגיית אי ההרשעה.

המאשימה, לאחר שסקרה את ההלכה באשר לשאלת אי ההרשעה והמבחנים שנקבעו בהלכת כתב, ציינה כי נטל ההוכחה מוטל על הנאשם באשר למבחן שעניינו פגיעה חמורה שתיגרם לו בכל הנוגע לעתידו בשל

הרשעתו בדין.

לטעמה לא הוכח כך.

המאשימה ציינה כי קיימות סתירות בגרסתו ובטענותיו של הנאשם, שכן בדיון שהתקיים בבית המשפט ביום 26/2/15 טען הנאשם כי הוא עובד בחברה חיצונית שיש לה קשר עם המכרזים הרלבנטיים ולא הציג מסמכים על תפקידו בחברה, על טיב המכרזים אליהם ניגשת החברה ודרישות הסף שעליה לעמוד בהן ומעל הכל האם יש קשר חיוני בין תפקידו לבין המכרזים.

עוד הביאה התביעה מהלכות ביהמ"ש העליון כי גם בכך לא דיו ואף נזקים כלכליים שייגרמו לנאשם אין בהם די כדי להביא להימנעות מהרשעתו.

התביעה הדגישה כי גם על המבחן השני הנזכר בהלכת כתב לא עונה הנאשם כיוון שהאינטרסים הציבוריים שבענישה אינם מאפשרים אי הרשעתו ואף לענין זה תמכה טיעוניה בפסיקתו של ביהמ"ש העליון.

ב"כ הנאשם צרפה שני מסמכים. האחד מהם חתום על ידי מנכ"ל חברת הסלע הכחול בע"מ ולפיו הנאשם 2 הוא מנהל בחברה ואחראי על הפעילות העיסוקית בחברה ופועל בשם החברה מול חברת טלפארמה וכי במידה ויהיה לו רישום פלילי לא יוכל להמשיך בפעילותו העסקית.

המסמך האחר חתום על ידי מנכ"ל חברת טלפארם ולפיו מערכת היחסים העיסוקית בין חברה זו לחברת הסלע הכחול עלולה להיפגע משמעותית אם ידעו כי למי מהמעורבים בחברה יש רישום פלילי כזה או אחר.

ב"כ הנאשם מסתמכת על שני מסמכים אלה ועל כן לטעמה, תיפגע תעסוקתו של הנאשם באופן ממשי באם יורשע בדין.

ב"כ הנאשם אבחנה את אסופת הפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה והציגה פסיקה אחרת, אותה, לטעמה, יש לאמץ.

בשולי דבריה שבה ב"כ הנאשם והדגישה כי הנאשם עשה מאמצים ניכרים לשלם את הקנס המינהלי אך הדבר לא צלח בידו שלא עקב אי רצונו לעשות כן, אלא בשל קשייו הכלכליים.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו ניסה הנאשם להוכיח כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו. הוגשו מסמכים בענין זה, כמפורט לעיל ואולם אציין כי בחינתם מעלה תמיהות לא מעטות. המסמך שהועבר מאת חברת טלפארם הוא לקוני ומציין כי הרשעתו של מי מהמעורבים בחברה בה עובד הנאשם עלולה לפגוע במערכת היחסים עימה. לא הובהר מדוע יקרה כך ועל שום מה ולא נאמר, למשל, כי הדבר יקרה בשל שיהיה בכך כדי לפגוע בסיווג ביטחוני גבוה במיוחד הנדרש לצורך מערכת יחסים כזו. אם מעדיפה חברת טלפארם לעסוק ביחסים עסקיים רק עם בעלי תעודת יושר, אין בכך כדי לענות על מבחני הלכות ביהמ"ש העליון לענין זה. הובא מסמך מאת חברה אחת בלבד וגם המסמך מהחברה בה מועסק הנאשם שמזכיר רק חברה זו, בניגוד לטענה שהושמעה במהלך הדיון כי החברה לא תוכל להציג מועמדות למכרזים בשל הרשעתו בפלילים. לטעמי, לא הוכחה פגיעה ממשית וקונקרטית, מלבד העלאת טענה כזו על הכתב באופן שהועלו הדברים.

על כן על מבחן זה אין הנאשם עונה.

מבחן זה הוא מצטבר למבחן האחר שעניינו האינטרסים הציבוריים וגם על המבחן האחר אין הנאשם עונה.

קיימת חשיבות רבה מאוד להגשת דו"חות במועד. יש בכך כדי להביא לפעילותה התקינה של מערכת הגבייה והגשת דו"חות באיחור כה ניכר של מספר שנים פוגמת באופן משמעותי בעבודתה התקינה של מערכת הגבייה ואולם יתר על כן, יש במעשים אלה כדי לפגוע בשוויון החייב לשרור בנטל נשיאת המס ובכך יש לפגוע בחברה כולה.

על כן והגם שנהוג לכנות עבירות מעין אלה כעבירות "טכניות" בשל שהן עוסקות באי הגשת דו"חות במועד, הרי שבמהותן הן אינן כאלה כלל ועיקר.

על כן, תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

הנאשם לא הגיש דו"חות במועד עבור החברה כמנהלה בעבור שלוש שנות מס ובעצמו בעבור שתי שנות מס.

הדו"חות הוגשו אמנם, סוף דבר, אולם באיחור ניכר מאוד.

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם באשמה ואת הבעת חרטתו, את עברו הנקי וכן את נסיבותיו האישיות הקשות, כמו גם את נסיבות משפחתו. כן שקלתי את מצבו הכלכלי הקשה.

אני גוזרת על הנאשם - 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 15,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/9/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו - יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

על הנאשמת 1 שהינה חברה שאינה פעילה, יוטל קנס בסכום של 200 ₪ שישולם עד יום 1/9/15.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ה, 09 יולי 2015, במעמד הצדדים.